

MĚSTA, OBCE A OSADY... od A do Ž NA ÚSTECKU

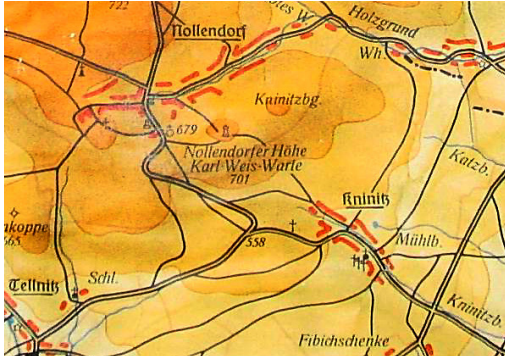
obvy. 297. R. 1836 vypukl závažný požár, zůstalo 5 nepoškozených domů, shořela i pamětihodná lípa se zvoncem (na štítě čp. 3 visivala tabulka něstěti memorující). Ve čtvrtk 1. 5. 1851 se tudy prohнала mocná průtrž. R. 1869 zaznamenává 255 lidí v 45 staveních a r. 1880 již 288 ve 47, následující statistiky jsou výlučně sestupné. V publikaci *Die ältesten Wege in Sachsen (Nejstarší stezky v Sasku)* - vyd. (1901) berlínsko-drážďanským nakladatelem Wilhelmem Baenschem - tvrdí folklorista, historik a teoretik lidové architektury Ulrich Max Hugo Wiechel (* 1847 Hannover - † 14. 4. 1916 Drážďany [Dresden, Drježdžany, Drežďany, Drežno]: *Knínicový sedlem lze z krušnohorského hřeben sestoupit zdaleka nejlépe, výškový rozdíl činí pouhých 310 m, zatímco u starších cest nad Chlumcem, přes Supí horu (Geiersberg) u Krupky (Graupen) asi 510. Přirozené vedení Nakléřovským průsmykem, přes Knínice, Žďárek (Zuckmantel), Strážky (Troschig), Kabát (Spiegelberg) a Skřiváněk (Lerchenfeld) k odvěkému ústeckému labšumkému přechodu.*

s kružbou, má v patře představené průčelní hranolové věže (v nice nad portálem) konzoli, kde pod baldachýnem stojí socha Panny Marie v životní velikosti. - Pohled na areál od jihozápadu (kol. r. 1896) na kresbě Antonína Lewého - též Antonín Josef Levý (* 29. 3. 1845 Wolfsthal - † 28. 9. 1897 Teplice).

Farář Anton Tischerer (* 24. 5. 1845 Svádov č. 15. - † 25. 10. 1927) - od r. 1883 působil v Sněžné (Schnauhübel) u Krásné Lípy (Schönlinde) - věnoval rodišti (vl. nákladem v Ústí n. L. [1894 a 1900]) 2sv. historiografii *Geschichte von Schwaden*, kde líčí podlužanský provoz z Pirny (Perno, Pirno, Perensko) a Königinsteina (Královův kámen) na Petrovici (Peterswald), H. Libouchec, Knínice, Svádov (Schwaden) a Litoměřice (Leitmeritz) do Prahy. Již v 17. stol. se považovala saská sůl, poté přišel do módy tabák (v cigaretách i šňupací), káva, cukr, likéry, šafrán, hedvábní, vlna aj. Dle střešovského řídicího učitele z Habrovice (Johnsdorf) a kantora v Tisě (Tyssa, Tissa) Emila Richtera (* 1869 - † 12. 11. 1953 Lübeck [Lübuice, Leubice]) tu před 2. sv. válkou (k 17. 5. 1939) obývalo 45 stavení 215 lidí, na nádraží chodili do Malého Chvojna, na poštu a faru do Velkého, obecná škola (1935 - 37 [česká s kronikou 1946 - 49]) fungovala v obci (s pamětní knihou z 1. 1920 - 36). Některá z místních jmen př poukazují na původ slovanský - Gallitze (Kalenice = bahniště pūda), mnohá ostatní - Dörenberg (suchý či vysušený vrch - s panským leskem připomínaným 1575) nebo Na Fibichu (Steiniger Fibich (Viehbügel)) - lokalita se suti cenomanských pískovců vč. Kamene obrů (Hünenstein) nad vechtern C. k. privilegované akciové společnosti Duchcovsko-Podmokelské dráhy (K. k. privilegierte Dux-Bodenbacher Eisenbahn-Gesellschaft - DBE). V samostatné dědině s archivem (1880 - 1938) existoval Obecní úřad (1920 - 36) a Místní národní výbor (1945 - 49). Mníchovský krajský úřad upozorňuje, že z čp. 22 pocházel sedlák Johann Georg Püschel (* cca 1740 Knínice) a Rosina Dorothea Püschel (* 3. 9. 1766 Knínice), z čp. 28 Hans Freigang († 20. 8. 1979), Rosa Freigang, roz. Klepšch (* 1740 Knínice - † 27. 11. 1993), dále Emma Hiebsch, roz. Püschel (* 1891 - † ??, 3. 1977 Goddelau), Anna Wallisch (* 1873 - † 24. 12. 1969 předpomořanský Sternberg), Emil Paul (* 1911 - † 23. 10. 1989 Dietzenbach), Emilie Freigang, roz. Klepšch, Horst Freigang ad. Ve středu 9. 5. 1945, kol. 14.00, se na Bukově (Pockau) objevily sovětské tanky. Projely Nakléřovský průsmyk, Knínice, Žďárek, Strážky, Božtšeice (Postitz) a pokračovaly ul. Sociální péče (Petschkestrasse [1936], Reinhard Heydrich Strafe [1942 - 45]), Hornické (Bergmannstraße), Konečnovou (Kippelstraße) a Starou (Allerchenfelder Hauptstraße) na Masarykovu čt. (Schulgasse [1876 - 99], Dresdenerstraße [1919 - 33], Drážďanská - Dresdenerstraße [1933 - 44], Masarykova - Masarykstraße [1934 - 38], Adolf Hitler Straße [1938 - 45], Masarykova [1945 - 52], Fučíkova [1952 - 90]). Revoluční národní výbor jim vykroutil vstříc. Po r. 1945 do vsi přibýlo několik reemigrantů z Francie. 'K 1. 1. 1981 se sloučily obce: ...Libouchec (Königswald), Luční Chvojno (Deutsch Kahn), Velké Chvojno - pro tento celek byl stanoven název Libouchec. Obec Libouchec měla po integraci tyto části obce s názvy: Arnultovice (Arnsdorf), Čermná, Knínice, Libouchec, Luční Chvojno, Malé Chvojno, Mníchov (München), Velké Chvojno, Žďár, Žďárek...' - PhDr. Věra Hladíková (* 8. 5. 1975 - OKresní (jednotný) národní výbor Ústí n. L. (1944) 1945 - 1986 (1993) - Archiv města Ústí n. L., 2009. S 29 obyvateli (2001) a 32 adresami (2009) je dnes spolu s Čermnou a Žďárkem částí Libouchce, jenž je stejně jako Dobkvice (Topkowitz), Jílové (Eulau), Malšovice (Malschwitz), Petrovici, Povrly (Pommerle, Pömmerte), Rýjice (Reindlitz), Tisá a Velké Chvojno členem Mikroregionu Labské skály ustaveného r. 2001. Vpravo silnice k Nakléřovu (110 m od posledního domu) registruje od středy 20. 3. 1996 CHKO České středohoří památnou lípu velkolistou (obv. 398 cm, v 19 m). Západně, na vrcholu kopce (525,3 m) Stěna (Steinwand), se vyskytují výchozy - na II. Františkové mapování (1836 - 52) s pískovcovým lomem (Sandsteinbruch) - a zbytky 5-6 m usazenin křídového moře, s otiský čepín, zkamenělinami lastur aj. fauny.

Knínice (Kninitz), ves t., hejt. Ústí n. L., okr. Chabařovice, fara a pš. Čes. Chvojno; 47 d., 230 ob. n. (1890), 4tř. šk. a opodál zámek Telnice. - Ottův slovník naučný. Illustrovaná encyklopædie obecných vědomostí. Čtrnáctý díl. Kartel - Kraj. - 1899. Vydavatel a nakladatel J. Otto v Praze.

• Fibichschenke - hospoda U Jitřenky (Zum Morgenstern), též Na Fibichu (Fibichschänke) a Knínice pod Kninitzbergem s Nakléřovskou výšinou (Nollendorfer Höhe, Nollendorfer Berg) (603 m) - Nad kostelem sv. Josefa byla ke 100. výročí napoleonského duela (29. - 30. 8. 1813) v neděli 31. 8. 1913 slavnostně otevřena mohutná 21m Císařská rozhledna (Kaiserwarte), projektoval ji ústecký architekt Emil Hanke a zbudoval Karl Wagner z Varvažova (Arbesau), přejmenována (1923) na Karl Weis Warte po čínovníku horského spolku Gebirgsverein in Aussig se (neudržována) o sobotní bouři 29. 1. 1944 zřítla. Dnes se zde tyčí telekomunikační stožár. Mapa okresu Ústí zveřejněná národné-socialistickým svazem učitelů ve spolupráci s Ústeckou okresní správou, vydal Johann Künstner (* 1844 - † 1911), Česká Lipa (Böhmisch Leipa), kresba prof. H. Blumtritt 1939.